

Sygn. akt II Ca 312/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Sylwia Kornatowicz
Sędziowie:	SO Jolanta Pratkowiecka (spraw.) SR del. Jacek Martka
Protokolant:	st. sekr. sąd. Roksana Babiarczyk

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko stronie pozwanej Gminie Ś.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 20 lutego 2013 roku

sygn. akt I C 1770/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, oddalając w pozostałym zakresie wnioszek strony pozwanej o zwrot tych kosztów.

Sygn. akt II Ca 312/13

UZASADNIENIE

Powód J. K., po ostatecznym sprecyzowaniu pozwu, domagał się zasądzenia od Gminy Ś. na swoją rzecz kwoty 514,52 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Roszczenie obejmowało kwotę 421,08 zł tytułem bezpodstawnych, zdaniem powoda, potrąceń w wypłaconych dietach radnego, a jednocześnie Przewodniczącego Rady Miejskiej w Ś., za okres od września do grudnia 2009r., zaś pozostała należność stanowiła skapitalizowane odsetki ustawowe od nieterminowej wypłaty tych diet.

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z dnia 20 lutego 2013r. zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 83,41 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 28 lutego 2012r. (pkt I), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt II) i nie obciążył powoda kosztami postępowania należnymi stronie pozwanej (pkt III).

Sąd I instancji niemal w całości uwzględnił roszczenie odsetkowe. Uznał natomiast brak podstaw do wypłaty brakujących kwot z tytułu diet radnego, bowiem bezspornie powód w okresie od września do grudnia 2009r. nie był obecny na sześciu zwołanych w trybie pilnym sesjach Rady Miejskiej w Ś., a zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej w Ś. nr (...) z dnia 20 lutego 2004r. za nieobecność na każdej ze zwołanych w trybie pilnym sesji radnemu w Gminie Ś. potrąca się każdorazowo 5 % diety. Stąd kwota 421,08 zł stanowi sumę słusznie dokonanych pięciu potrąceń z przysługujących powodowi diet.

Powód zaskarżył powyższy wyrok w punkcie II do kwoty 421,08 zł. Zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 20 i 25 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym oraz § 1 ust. 1 lit. a) uchwały Rady Miejskiej w Ś. nr (...) z dnia 20 lutego 2004r. w sprawie ustalania wysokości i zasad wypłacania diet radnym (...) poprzez błędną ich wykładnię,
2. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 232 k.p.c. poprzez zaniechanie wyjaśnienia wszystkich okoliczności zgodnie z prawdą obiektywną,
3. wadliwość podstawy faktycznej, będącej wynikiem naruszenia przepisów postępowania, a to art. 227 k.p.c. i art. 233 k.p.c. poprzez wydanie wyroku bez rozważenia w sposób bezstronny, wnikliwy i wszechstronny twierdzeń przedstawionych przez powoda.

W uzasadnieniu apelacji powód podniósł, że nie można utożsamiać czynności technicznej polegającej na zawiadomieniu o mającej się odbyć sesji z instytucją samej sesji. Zdaniem powoda sesja ma miejsce tylko wówczas, gdy zostanie stwierdzone quorum i nastąpi otwarcie obrad przez przewodniczącego lub jego zastępcę. Potwierdzeniem takiego stanowiska powoda ma być zapis § 9 ust. 2 Regulaminu Rady Miejskiej stanowiącego załącznik nr 5 do Statutu Miasta i Gminy Ś., który stanowi, że otwarcie sesji następuje po wypowiedzeniu przez przewodniczącego formuły: „otwieram sesję Rady Miejskiej w Ś.". Skoro sporne sesje się nie odbyły z powodu braku quorum, to nie można było przyjąć nieobecności powoda na tych sesjach, a w konsekwencji nie było podstaw do dokonywania potrąceń z należnych powodowi diet.

Powołując się na powyższe powód domagał się zmiany wyroku w zaskarżonej części poprzez zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 421,08 zł wraz z kosztami postępowania za obie instancje, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda kwoty 90 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Na wstępie należy podkreślić, że Sąd I instancji nie naruszył przepisów 227 k.p.c., 232 k.p.c. i 233 k.p.c., bowiem okoliczności faktyczne sprawy były bezsporne: powód przyznał, że pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Miejskiej w Ś. i na wniosek Burmistrza Ś. w okresie od września do października 2009r. zwołał w trybie pilnym sześć sesji Rady, które się nie odbyły, bowiem nikt z radnych nie stawiał się na sesje (za wyjątkiem sesji zwołanej na dzień 19 listopada 2009r., na którą stawiała się jedna radna). Przyznał również, że on sam nie stawiał się na sesje, gdyż jako rzecznik

konsumentów i wykładowca (...) w L. miał inne obowiązki, a ponadto nie widział potrzeby pilnego zwoływania sesji, bowiem za kilka dni miały odbyć się kolejne. Zatem spór nie dotyczył staniu faktycznego sprawy, lecz interpretacji § 1 ust. 5 uchwały Rady Miejskiej w Ś. nr (...) z dnia 20 lutego 2004r. w sprawie ustalania i zasad wypłacania diet radnym oraz określenia stawek za jeden kilometr przebiegu samochodu, w brzmieniu nadanym przez uchwałę zmieniającą Nr LX/302/2009 z dnia 2 lipca 2009r. Zgodnie ze wskazanym przepisem, radnemu w sytuacji nieuczestniczenia w sesji potrąca się z należnej diety 20 %, a w przypadku sesji zwołanej w trybie pilnym – 5 %. Powód utrzymywał, że skoro sesje się nie odbyły z powodu braku quorum, to nie można mówić o nieuczestniczeniu radnego w sesji. W apelacji powołał dodatkowy argument w postaci zapisu § 9 ust. 2 Regulaminu Rady Miejskiej stanowiącego załącznik nr 5 do Statutu Miasta i Gminy Ś., który stanowi, że otwarcie sesji następuje po wypowiedzeniu przez przewodniczącego formuły: „otwieram sesję Rady Miejskiej w Ś.”.

W odniesieniu do przedstawionego wyżej stanowiska powoda Sąd Okręgowy uznał je za całkowicie chybione, dzieląc w tym zakresie dokonaną przez Sąd I instancji wykładnię § 1 ust. 5 uchwały Rady Miejskiej w Ś. nr (...) z dnia 20 lutego 2004r. w sprawie ustalania i zasad wypłacania diet radnym (...). Oceniając zapisy tej uchwały przez pryzmat zarzutów podnoszonych obecnie przez powoda, to istotnie można uznać je za zbyt mało precyzyjne, aczkolwiek prowadząc grę słowną można zakwestionować słuszność wielu rozwiązań prawnych, które uchodzą za oczywiste.

Dokonując wykładni przepisów prawa zarówno orzecznictwo sądowe jak i doktryna prawnicza często odwołuje się do pojęcia racjonalnego ustawodawcy. Syntetycznie rzecz ujmując chodzi o takie założenie, wedle którego normy prawne nie są przypadkowe, wprowadzane są świadomie i mają służyć osiągnięciu określonego celu. Taką ideę należy odnieść do każdego podmiotu stanowiącego prawo, w tym organów samorządowych stanowiących prawo miejscowe.

Oceniając przez taki pryzmat regulację § 1 ust. 5 powołanej wyżej uchwały Rady Miejskiej w Ś. nr (...) z dnia 20 lutego 2004r. jej ratio legis wydaje się oczywiste. Zapis o potrącaniu radnemu określonej części diety w przypadku nieuczestniczenia w sesji ma za zadanie mobilizować radnych do stawienia się na każdą sesję Rady, przy czym jeśli jest to sesja zwołana w trybie pilnym – potrącenie jest mniejsze i wynosi tylko 5 %, uwzględniając tym samym nieprzewidywalność takiej formy sesji.

Interpretacja zapisów powyższej uchwały, którą prezentuje powód, a mianowicie, że potrącenie z diety radnego jest możliwe tylko wówczas, gdy radny nie stawiał się sesję, a ta została otwarta (a więc się odbyła z uwagi na wymagane quorum), mogłaby doprowadzić do całkowitego paraliżu działalności gminy. Poza tym radni, którzy nie stawili się na sesje, mieliby prawo do pełnej diety nawet wówczas, gdyby z powodu braku quorum nie odbyła się żadna ze zwołanych sesji. W ocenie Sadu Okręgowego, przyjęcie takiego rozwiązania godziłoby w poczucie sprawiedliwości społecznej.

Konstatując, Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych argumentów przemawiających za uwzględnieniem żądania w zakresie zwrotu kwot potrąconych z diet radnego w związku z nieobecnością powoda na prawidłowo zwołane sesje Rady Miejskiej w Ś..

Z przedstawionych wyżej względów apelacja powoda jako bezzasadna została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.

Z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia (421,08 zł) wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej w postępowaniu odwoławczym wyniosło 60 zł, o czym orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348).